

LIETUVOS ADMINISTRACINIŲ GINČŲ KOMISIJA

SPRENDIMAS

2023 m. kovo 21 d. Nr. 21RE-196 (AG-110/04-2023)
Vilnius

Lietuvos administracinių ginčų komisija (toliau – Komisija), susidedanti iš Komisijos narių Ingos Lipnickienės (pranešėja), Žydrūno Plytniko (Komisijos posėdžio pirmininkas) ir Mindaugo Siaurio,

sekretoriaujant Agnei Paluckaitei,

dalyvaujant pareiškėjui T. M.,

atsakovės Vilniaus miesto savivaldybės administracijos atstovei N. Z.,

viešame Komisijos posėdyje žodinio proceso tvarka vaizdo konferencijos būdu išnagrinėjo administracinį ginčą pagal pareiškėjo T. M. skundą atsakovei Vilniaus miesto savivaldybės administracijai dėl sprendimų panaikinimo.

Komisija

n u s t a t ė :

Pareiškėjas T. M. (toliau – ir pareiškėjas) prašo panaikinti Vilniaus miesto savivaldybės administracijos Socialinių išmokų skyriaus (toliau – ir atsakovė, Administracija) 2023 m. sausio 9 d. sprendimą Nr. A740-92/23(3.3.2.26E-SOI) „Dėl išmokos vaikui mokėjimo nutraukimo“ (toliau – Sprendimas) bei 2022 m. gruodžio 30 d. sprendimą Nr. 111196 „Dėl išmokos mokėjimo nutraukimo“ (toliau – 2022 m. gruodžio 30 d. sprendimas).

Paaiškino, kad Administracija nepagrįstai ir nesant įstatyme nustatyto pagrindo nutraukė vaiko universalios išmokos (vaiko pinigų) mokėjimą pareiškėjo sūnui M. M. (toliau – pareiškėjo sūnus), kuris yra Lietuvos Respublikos pilietis, gyvenantis Vilniuje su tėvu, kur jo gyvenamoji vieta nustatyta 2022 m. liepos 25 d. teismo sprendimu. Vaikas šiuo metu negauna visiškai jokio išlaikymo iš motinos, nors išlaikymas priteistas 2022 m. liepos 25 d., todėl vaikui universali išmoka svarbi. Pareiškėjo teigimu, Sprendimas visiškai nepagrįstas, neteisėtas, todėl naikintinas visa apimtimi. Pažymėjo, kad pareiškėjas dirba Vilniuje. Šiuo metu darbo reikalais, kelis mėnesius lankosi Belgijoje, kur laikino išvykimo metu vaikas mokosi, tačiau vaiko nuolatinė gyvenamoji vieta nėra pakitusi ir šiuo metu yra Vilniuje, ką patvirtina Gyventojų registro duomenys, kurie laikytini teisingais ir kuriais negalima abejoti, kol jie nėra nugincyti teismine tvarka.

Pažymėjo, kad pareiškėjo sūnus negauna išmokų iš jokios kitos valstybės. Pareiškėjui nesuprantama, kodėl Administracija išsigalvojo, kad vaiko gyvenamoji vieta pasikeitė. Administracija nesiremia jokiais objektyviais ir teisėtais duomenimis, ir nepateikė jokių įrodymų, kad vaiko nuolatinė gyvenamoji vieta pasikeitė ir jis nėra Lietuvos gyventojas. Tai, kad pareiškėjas kartais laikinai išvyksta į kitas valstybes darbo ar asmeniniais reikalais, nesudaro jokio pagrindo teigti, kad pareiškėjo ir jo sūnaus gyvenamoji vieta pasikeitė (1 t., b. l. 1–2).

Pareiškėjas pateikė 2023 m. vasario 28 d. papildomus paaiškinimus, kuriuose pažymėjo, kad Lietuvos įstatymai aiškiai nustato, kad net ir faktiškai lankant mokyklą užsienio valstybėje, moksleivių ar studentų nuolatinė gyvenamoji vieta nesikeičia jų mokymosi užsienio mokslo įstaigoje metu. Pareiškėjo teigimu, pateikta atsakovės pažyma F026 nepatvirtina, kad vaikui mokama kokia nors išmoka. Pateiktoje pažymoje Belgijos įstaiga aiškiai nurodo tik prielaidas, bet niekaip

nepatvirtina, kad moka išmokas, pareiškėjo sūnus nėra gavęs jokių išmokų iš Belgijos, kaip melagingai teigia Administracija. Pareiškėjo teigimu, Administracija ignoravo aplinkybę, kad pareiškėjo nuolatinė darbo vieta yra Lietuvoje. Pareiškėjui kelia abejonių ir Administracijos susirašinėjimas su Belgijos įstaiga, pareiškėjo nuomone, pateiktos abstrakčios prielaidos, kurios neturi jokios įrodomosios galios. Priedas H003-BE-2023-01-27 pateikia teisiškai nesvarbią ir Lietuvoje jokios teisinės galios neturinčią nuomonę apie bendrą Reglamento taikymą. Rašto autentiškumas nėra niekaip patvirtintas. Priedo Pažymos 026-BE-2022-12-16 bei Priedo F027(3)Atsakymo BK autentiškumas taip pat nėra patvirtintas, nėra parašo, neaišku, ar dokumentai yra nesuklastoti. Pareiškėjo teigimu, Administracija nepateikė jokių įrodymų, kad vaiko nuolatinė gyvenamoji vieta pasikeitė tik todėl, kad jis mokosi nuotoliniu būdu (1 t., b. l. 138–140).

Be to, pareiškėjas 2023 m. kovo 10 d. pateikė prašymą, akcentuodamas, kad Skyrius pateikė neautentiškus ir nepatvirtintus svetimos valstybės dokumentus SED F027(3) priedas.pdf, H003 SED.pdf, H003 BK atsakymas, F02BK atsakymas, kuriuos prašo pašalinti iš bylos ir vertina, kad jie negali būti vertinami byloje. Teigė, kad Skyrius nepateikė jokio teisinio pagrindimo, kad turi teisę priimti sprendimus dėl asmens nuolatinės gyvenamosios vietos juridinio fakto nustatymo. Vertino, kad Skyrius tokios teisės neturi (2 t., b. l. 39).

Pareiškėjas 2022 m. kovo 16 d. pateikė paaiškinimus bei papildomus duomenis. Paaiškinimuose jis pažymėjo, kad atsakovės pateikti papildomi duomenys nepasirašyti ir pareiškėjas prašo juos pašalinti iš bylos, nes neįmanoma nustatyti šių dokumentų kilmės, autentiškumo, nei vienas nėra pasirašytas, nenurodytas koks asmuo ir kokia įstaiga šiuos raštus rašė, nėra pridėti raštus rašiusio asmens įgaliojimai, pareigybių aprašymas, įstatai, kurie pagrįstų užsienio fizinio ar juridinio asmens kompetenciją rinkti asmens duomenis apie pareiškėją, ir spręsti dėl pareiškėjo nuolatinės gyvenamosios vietos juridinio fakto nustatymo. Pateikti dokumentai negali būti vertinami byloje apskritai, nes yra anonimiški ir neatitinka minimalių įrodymams taikytinų reikalavimų byloje. Be to, pareiškėjas paaiškino, kad atsakovės teiginiai, jog jo sūnus, neva, gauna kažkokias išmokas Belgijoje neatitinka tikrovės. Pabrėžė, kad pareiškėjas ir jo sūnus yra nuolatiniai Lietuvos gyventojai, ką patvirtina visi objektyvūs požymiai: būstas, banko sąskaita į kurią atsakovė ir moka išmoką, telekomunikacijų paslaugos, sūnus registruotas gydymo įstaigoje Vilniuje – viešojoje įstaigoje Centro poliklinikoje. Taip pat ir pareiškėjo nuolatinis darbas yra Vilniuje, jis dirba (duomenys neskelbtini) ir pateikė tai pagrindžiančias pažymas. Pažymėjo ir tai, kad asmuo gali turėti kelias gyvenamąsias vietas, bet tik vieną nuolatinę gyvenamą vietą, kurios pasirinkimas yra subjektyvus asmens pasirinkimas, ką asmuo laiko savo ekonominių ir socialinių interesų centru. Akcentavo, kad nepilnamečio vaiko nuolatinė gyvenamoji vieta nustatoma pagal jo tėvo gyvenamą vietą Lietuvoje, ir Vilniaus miesto apylinkės teismo 2022 m. liepos 25 d. nutartį, kuria vaiko gyvenamoji vieta nustatyta Lietuvoje su tėvu. Pasak pareiškėjo, aplinkybė, kad vaikas nuotoliniu būdu mokosi mokslo įstaigoje kitoje Europos Sąjungos valstybėje narėje, nepakeičia vaiko nuolatinės gyvenamosios vietos, nes pagal Lietuvos įstatymus mokymosi užsienio mokslo įstaigoje metu laikoma, kad vaiko gyvenamoji vieta nepakito. Pareiškėjo nuomone, atsakovė visiškai nepagrįstai nutraukė išmokos mokėjimą pareiškėjo sūnui, kuris negauna apskritai jokios išmokos dėl neteisėto atsakovės Sprendimo (2 t., b. l. 94–95, 99).

Pareiškėjas Komisijos posėdyje palaikė skunde bei paaiškinimuose išdėstytas aplinkybes. Patikslino reikalavimą, ginčydamas ir atsakovės 2022 m. gruodžio 30 d. sprendimą. Skundė atsakovės veiksmus dėl pareiškėjo sūnui nutrauktos išmokos mokėjimo. Pareiškėjas laikėsi pozicijos, kad atsakovės pateiktas susirašinėjimas su Belgija yra anoniminis, tokiais dokumentais negali būti remiamasi. Teigė, kad jo ir sūnaus gyvenamoji vieta yra Lietuvoje. Ta aplinkybė, kad sūnus mokosi nuotoliniu būdu kitoje valstybėje, nekeičia jo gyvenamosios vietos. Nėra jokių duomenų, kad pareiškėjo sūnus gauna išmoką kitoje valstybėje, tai tik prielaidos, kad gali gauti išmoką. Kadangi pareiškėjas ir jo sūnus gyvena Lietuvoje, tai negali būti išmoka mokama kitoje valstybėje. Belgijoje kreipėsi su paklausimu dėl išmokos sūnui mokėjimo. Kadangi pareiškėjas nėra Belgijos nuolatinis gyventojas, tai ten negali būti skiriama išmoka. Nurodė, kad išvyksta pagal projektinio darbo sutartį dirbti ir į Belgiją, tačiau tai nelemia gyvenamosios vietos pasikeitimo. Vertino, kad nėra jokių įrodymų, jog faktinė gyvenamoji vieta jo sūnaus pasikeitė. Atsakovė remiasi prielaidomis. Kad

Lietuvoje yra pareiškėjo gyvenamoji vieta, patvirtina visi pateikti duomenys, o vaiko gyvenamoji vieta nustatyta kartu su tėvu. Prašė skundą tenkinti.

Atsakovė Administracija prašo pareiškėjo skundą atmesti kaip nepagrįstą. Paaiškino, kad pareiškėjo sūnus Administracijai pateikė 2021 m. gruodžio 9 d. prašymą gauti išmoką SP-3(A1) Nr. 106852 (toliau – Prašymas), kuriuo prašė nuo 2019 m. rugsėjo 1 d. skirti išmoką vaikui ir papildomą išmoką vaikui. Kartu su Prašymu elektroniniu paštu buvo pateiktas pareiškėjo sutikimas mokėti sūnui išmoką.

Nurodė, kad 2021 m. gruodžio 9 d. patikrinus viešojo Mokinių registro duomenų bazę (toliau – Mokinių registras) laikotarpiu nuo 2019 m. rugsėjo 1 d. iki 2021 m. gruodžio 9 d., nustatė, kad pareiškėjo sūnus nuo 2021 m. rugsėjo 1 d. pagal bendrojo ugdymo programą mokėsi Vilniaus Antakalnio progimnazijoje. Administracija, iš gautų duomenų nustačiusi, kad pareiškėjo sūnus atvyko į Lietuvos Respubliką nuo 2021 m. liepos 29 d., 2022 m. sausio 10 d. sprendimu Nr. 2237 „Dėl išmokos vaikui skyrimo“ pareiškėjo sūnui skyrė išmoką vaikui už laikotarpį nuo 2021 m. liepos 29 d. iki 2024 m. balandžio 20 d.

Atkreipė dėmesį, kad išmokos vaikams skiriamos ir mokamos vienodomis sąlygomis visiems asmenims, nurodytiems Lietuvos Respublikos išmokų vaikams įstatymo (toliau – Išmokų vaikams įstatymas) 1 straipsnio 2 dalies 1–10 punktuose, t. y. tiek Lietuvos Respublikos piliečiai, tiek užsieniečiai (trečiųjų šalių piliečiai) ar Europos Sąjungos (toliau – ir ES) ar Europos ekonominės erdvės (toliau – ir EEE) piliečiai ir jų šeimos nariai turi gyventi Lietuvos Respublikoje. Pažymėjo, kad pareiškėjo ir jo sūnaus nurodyta deklaruota gyvenamoji vieta yra tik vienas iš duomenų nustatant pareiškėjo nuolatinę gyvenamąją vietą Lietuvos Respublikoje. Administracijai 2022 m. rugsėjo 29 d. patikrinus Mokinių registro duomenų bazės išrašo Nr. 5777154 duomenis, buvo nustatyta, kad Mokinių registre nėra jokių duomenų apie pareiškėjo sūnaus mokslą mokymosi įstaigose vykdančiose ikimokyklinio, priešmokyklinio, pradinio, pagrindinio, vidurinio ugdymo mokymo programas, todėl kyla pagrįstų abejonių dėl pareiškėjo sūnaus nuolatinės gyvenamosios vietos, ar jis atitinka reikalavimus, nustatytus Išmokų vaikams įstatymo 1 straipsnio 2 dalyje, t. y. ar jis gyvena Lietuvos Respublikoje.

Vadovaujantis Europos Sąjungos socialinės apsaugos sistemų koordinavimo reglamentų nuostatų, susijusių su išmokomis šeimai ir išmokomis mirties atveju, įgyvendinimo tvarkos aprašo, patvirtinto Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos ir darbo ministro 2010 m. balandžio 23 d. įsakymu Nr. A1-162 „Dėl Europos Sąjungos socialinės apsaugos sistemų koordinavimo reglamentų nuostatų, susijusių su išmokomis šeimai ir išmokomis mirties atveju, įgyvendinimo tvarkos aprašo patvirtinimo“ (toliau – Aprašas), 7.6 papunkčiu, jei abu vaiko tėvai gyvena skirtingose valstybėse narėse, neužsiima darbine veikla ir negauna valstybinio socialinio draudimo pensijų, tai pirmenybę mokėti išmokas šeimai turi ta valstybė narė, kurioje gyvena vaikas. Kadangi pareiškėjo ir vaiko motinos gyvenamosios vietos yra skirtingose Europos Sąjungos valstybėse, Administracija gali tęsti paskirtos išmokos vaikui mokėjimą tik nustačiusi faktinę vaiko gyvenamąją vietą. Atsižvelgdama į paminėtą reglamentavimą, Administracija paprašė pateikti ir pažymą dėl vaiko mokymosi mokymo įstaigoje. Iš Administracijoje gautos 2022 m. spalio 6 d. Sint-Lievenscollege mokyklos pažymos buvo nustatyta, kad pareiškėjo sūnus nuo 2022 m. rugsėjo 1 d. iki 2023 m. birželio 30 d. yra įtrauktas į šios švietimo įstaigos mokinių sąrašus. Administracija kreipėsi į Belgijos Karalystės kompetentingą įstaigą, prašydama informuoti, ar pareiškėjui ir jo sūnui yra paskirtos ar mokamos išmokos vaikui. Nurodė, kad 2022 m. gruodžio 16 d. buvo gautas Belgijos Karalystės kompetentingos įstaigos atsakymas, kurio 8.1 papunktyje nurodyta, kad pareiškėjas gyvena ir dirba Belgijoje, todėl Belgijos Karalystės kompetentinga įstaiga nuo 2022 m. spalio 1 d. ketina mokėti išmoką vaikui. Atsižvelgiant į gautą Belgijos Karalystės informaciją, Administracija priėmė Sprendimą, kuriuo išmokos vaikui mokėjimas nutrauktas nuo 2022 m. gruodžio 1 d., nes Lietuvos Respublika yra nekompetentinga toliau mokėti išmoką vaikui ir pagal turimą informaciją pareiškėjas vykdo darbinę veiklą ir gyvena Belgijos Karalystėje. Administracijos teigimu, atsižvelgiant į teisinį reglamentavimą, susijusį su išmokų vaikams skyrimu, galiojantį Lietuvos Respublikoje, Administracija turi teisę tikrinti pareiškėjo pateiktus dokumentus ir reikalauti papildomos informacijos, įrodančios teisę gauti išmoką

vaikui. Pažymėjo, kad pats pareiškėjas skunde neneigia, kad jis su sūnumi yra išvykę į Belgiją (1 t., b. l. 11–17).

Administracija pateikė 2023 m. kovo 8 d. papildomus paaiškinimus, kuriuose paminėjo atsiliepime nurodytas aplinkybes. Taip pat nurodė, kad Administracija per Elektroninių socialinės apsaugos informacijos mainų sistemą (toliau – EESSI) pakartotinai išsiuntė SED H001 „Informacijos pranešimas / prašymas pateikti informaciją“ į Belgijos įstaigą, prašydama pateikti išsamesnę informaciją apie pareiškėjo teisę gauti išmoką vaikui Belgijoje ir galimybę nustatyti Lietuvos pirmenybę mokėti išmoką vaikui, atsižvelgiant į pareiškėjo norą gauti šią išmoką Lietuvoje. Per EESSI sistemą 2023 m. sausio 27 d. buvo gautas Belgijos įstaigos atsakymas, t. y. užpildytas SED H003 „Pasiūlymas dėl gyvenamosios vietos valstybės / pranešimas apie gyvenamosios vietos valstybę“, kurio 4.1 papunktyje pažymėjo, kad Belgija turi pirmumo teisę išmokos vaikui mokėjimui (SED 4 punktas). Taip pat nurodė, kad 2023 m. sausio 20 d. per EESSI sistemą gavo Belgijos įstaigos atsakymą SED F027 „Atsakymas į prašymą pateikti daugiau informacijos“, kuriame Administracija informuota, jog 2022 m. rugsėjo 29 d. pareiškėjas internetu pateikė paraišką dėl vaiko išmokos „Groeipakket“ Belgijos kompetentingai įstaigai (SED F027(3) priedas). Pažymėjo, kad minėtame SED priede taip pat nurodyta, kad pareiškėjo ir vaiko nuolatinė gyvenamoji vieta yra Belgijoje nuo 2022 m. rugsėjo 20 d. Atsižvelgus į gautus duomenis iš Belgijos įstaigos, kad pareiškėjas negyvena Lietuvos Respublikoje, šeima yra išvykusi į užsienio valstybę ir nedeklaravusi išvykimo, todėl Administracija teisėtai nutraukė išmokos vaikui mokėjimą Lietuvoje, kadangi Lietuvos Respublika nekompetentinga toliau mokėti išmoką vaikui (1 t., b. l. 146–147).

Atsakovė pateikė papildomus paaiškinimus dėl kompetencijos priimti sprendimus ir susirašinėjimo su kompetentinga institucija. Akcentavo, kad Belgija turi pirmumo teisę mokėti išmoką vaikui. Gavusi duomenis iš Belgijos įstaigos, kad pareiškėjas negyvena Lietuvos Respublikoje, šeima yra išvykusi į užsienio valstybę, nedeklaravusi išvykimo, todėl atsakovė teisėtai nutraukė išmokos vaikui mokėjimą Lietuvoje, nes Lietuva nėra toliau kompetentinga mokėti išmoką vaikui (2 t., b. l. 146–147).

Atsakovė 2023 m. kovo 15 d. pateikė papildomus paaiškinimus, kuriuos pakartotinai išdėstė poziciją dėl skundžiamą sprendimą priėmusio darbuotojo kompetencijos jį priimti, EESSI sistemos naudojimo teisinio pagrindo. Pabrėžė, kad, gavusi pranešimą iš Belgijos kompetentingos įstaigos apie pareiškėjo teisę gauti išmoką vaikui Belgijoje, teisėtai ir pagrįstai 2022 m. gruodžio 30 d. sprendimu nutraukė išmokos mokėjimą vaikui Lietuvoje. Kadangi pareiškėjas 2022 m. rugsėjo 29 d. pateikė Belgijos kompetentingai įstaigai paraišką dėl vaiko išmokos, prašo pareiškėjo skundo netenkinti. Be to, atsakovė pažymėjo, kad per EESSI sistemą 2023 m. kovo 6 d. pakartotinai išsiuntė SED H001 „Informacijos pranešimas / prašymas pateikti informaciją“ į Belgijos įstaigą, prašydamas pateikti išsamesnę informaciją apie pareiškėjo teisę gauti išmoką vaikui Belgijoje. Per EESSI sistemą 2023 m. kovo 28 d. buvo gautas Belgijos įstaigos SED F027 „Atsakymas į prašymą pateikti daugiau informacijos“, kurio 10 punkte nurodyta, kad pareiškėjas kreipėsi dėl išmokos vaikui Belgijoje ir turi teisę į šią išmoką gyvenimo ir darbinės veiklos pagrindais. Atsakyme taip pat nurodyta, kad pareiškėjui bus išmokėta išmoka vaikui už laikotarpį nuo 2022 m. rugsėjo 1 d. iki 2023 m. kovo 6 d., kai jis pateiks trūkstamus dokumentus (2 t., b. l. 72–74).

Atsakovės įgaliota atstovė Komisijos posėdyje palaikė atsiliepime bei papildomuose paaiškinimuose išdėstytas aplinkybes dėl kompetencijos priimti sprendimus, dėl EESSI sistemos naudojimo. Tvirtino, kad kompetentinga mokėti išmoką vaikui yra Belgija, todėl Lietuva tokios teisės neturi. Iš pateiktos pažymos nesimatė, kad pareiškėjo sūnus mokosi nuotoliniu būdu. Matė duomenis apie pareiškėjo darbovietes Lietuvoje. Vertino, kad, remiantis gauta informacija dėl pareiškėjos darbinės veiklos Belgijoje bei pateiktos paraiškos vaikui mokėti išmoką Belgijoje pagrįstai nutraukė pareiškėjo sūnui išmokos mokėjimą Lietuvoje.

Byloje kilęs ginčas dėl Sprendimo bei 2022 m. gruodžio 30 d. sprendimo dėl išmokos pareiškėjo sūnui mokėjimo nutraukimo, teisėtumo.

Remiantis byloje surinkta medžiaga nustatyta, kad pareiškėjo sūnus Administracijai 2021 m. lapkričio 29 d. pateikė Prašymą, kuriuo prašė nuo 2019 m. rugsėjo 1 d. skirti išmoką vaikui ir papildomą išmoką vaikui. Kartu su Prašymu buvo pateiktas pareiškėjo 2021 m. lapkričio 29 d. laisvos formos sutikimas dėl sūnaus prašymo dėl universalios vaiko išmokos, kuriame pareiškėjas nurodė, kad sutinka, jog jo sūnus, kuriam šiuo metu yra 15 metų, yra Lietuvos pilietis, kurio nuolatinė gyvenamoji vieta yra (duomenys neskelbtini), ir kuris mokosi Vilniaus Antakalnio progimnazijoje, pats pateiktų savo prašymą dėl universalios vaiko išmokos mokėjimo į jo asmeninę sąskaitą. Savo prašymą sūnus jau išsiuntė pasirašytą paštu (1 t., b. l. 74–79).

Administracija, vadovaudamasi Išmokų vaikams įstatymu ir Nuostatais, 2022 m. sausio 10 d. sprendimu Nr. 2237 „Dėl išmokos vaikui skyrimo“, pareiškėjo sūnui skyrė išmoką vaikui už laikotarpį nuo 2021 m. liepos 29 d. iki 2024 m. balandžio 19 d. (1 t., b. l. 66).

Administracijos 2022 m. sausio 10 d. pranešimu Nr. 3513 „Dėl išmokų vaikams skyrimo“ pareiškėjo sūnus buvo informuotas, kad jam skirta išmoka vaikui nuo 2021 m. liepos 29 d. iki 2024 m. balandžio 19 d. (1 t., b. l. 65).

Administracija 2022 m. spalio 18 d. prašymu F001 nustatyti kompetenciją kreipėsi dėl prašymo skirti išmokas šeimai gavimo duomenų (1 t., b. l. 149–172, 173–195)

Administracija gavo Belgijos Sint-Lievenscollege mokyklos 2022 m. spalio 6 d. pažymą, kurioje nurodyta, kad pareiškėjo sūnus yra įtrauktas į šios mokymo įstaigos mokinių sąrašus 2022–2023 mokslo metais, kurie prasidėjo 2022 m. rugsėjo 1 d. ir baigiasi 2023 m. birželio 30 d. (2 t., b. l. 26, su vertimu, b. l. 27).

Administracija gavo Belgijos Karalystės kompetentingos įstaigos atsakymą į „F026-Prašymas pateikti daugiau informacijos“, kurio 8.1 papunktyje nurodyta, kad „jūsų bylos numeris: mūsų bylos numeris: 500445579 Turime prioritetinę jurisdikciją, nes J. M. gyvena ir dirba Belgijoje. Belgijos išmoką vaikui mokėsime nuo 2022-10-01. Nuo 2022-10-01: 171,49 euro, o nuo 2022-12-01: 173,20 euro“ (2 t., b. l. 20–24).

Administracija 2022 m. gruodžio 30 d. sprendimu Nr. 111196 „Dėl išmokos mokėjimo nutraukimo, vadovaudamasi Išmokų vaikams įstatymu ir Išmokų vaikams skyrimo ir mokėjimo nuostatais, patvirtintais Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2004 m. birželio 28 d. nutarimu Nr. 801 „Dėl išmokų vaikams skyrimo ir mokėjimo nuostatų patvirtinimo“ (toliau – Nuostatai), nutraukė išmokos vaikui mokėjimą nuo 2022 m. gruodžio 1 d. pareiškėjo sūnui, deklaravusiam gyvenamąją vietą adresu: (duomenys neskelbtini). Duomenys apie nutrauktą išmoką: Prašymo data, numeris – 2021 m. gruodžio 9 d. Nr. 106852; išmokos kodas (grupės kodas), išmokos pavadinimas (grupės pavadinimas) – 31 (27), išmoka vaikui (universalios išmoka iki 18 m.); skyrimo laikotarpis – nuo 2022 m. gruodžio 1 d. iki 2024 m. balandžio 20 d.; nutraukimo priežastis – gauna išmokas kitose valstybėse (2 t., b. l. 25).

Administracija 2023 m. sausio 5 d. sprendimu Nr. 23-38/2 „Dėl išmokos vaikui permokos M. M. S. nustatymo ir jos grąžinimo“ (toliau – 2023 m. sausio 5 d. sprendimas), vadovaudamasi Europos Parlamento ir Tarybos reglamento Nr. 883/2004/EB „Dėl socialinės apsaugos sistemų koordinavimo“ 67 ir 68 straipsniais, Lietuvos Respublikos civilinio kodekso 2.8 straipsnio 5 dalimi, Išmokų vaikams įstatymo 20 straipsnio 3 dalimi bei Vilniaus miesto savivaldybės administracijos direktoriaus 2020 m. rugsėjo 1 d. įsakymo Nr. 30-2132/20 „Dėl įgaliojimų suteikimo“ 1.2 papunkčiu, nustatė pareiškėjo sūnui vieno šimto šešiasdešimt vieno euro (161,00 Eur) dydžio išmokos vaikui permoką už laikotarpį nuo 2022 m. spalio 1 d. iki 2022 m. lapkričio 30 d., nes šiuo laikotarpiu kompetentinga šalis mokėti išmoką vaikui buvo Belgijos Karalystė (1 t., b. l. 92, 93).

Administracija 2023 m. sausio 9 d. raštu Nr. A740-94/23(3.3.2.26E-SOI) „Dėl išmokos vaikui permokos nustatymo ir jos grąžinimo“, vadovaudamasi Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatymo (toliau – VAI) 8 straipsnio 4 dalimi, pranešė pareiškėjui apie Administracijos 2023 m. sausio 5 d. sprendimu nustatytą išmokos vaikui permoką ir jos grąžinimą. Pridėjo sprendimo nuorašą (b. l. 91).

Administracija Sprendimu informavo pareiškėją, kad gavo iš Belgijos Karalystės struktūrizuotą elektroninį dokumentą F026, kuriuo informuojama, kad išmoka vaikui yra paskirta ir mokama minėtoje šalyje nuo 2022 m. spalio 1 d., dėl to išmokos vaikui mokėjimas yra nutrauktas nuo 2022 m. gruodžio

1 d. Vadovaujantis Aprašo 7.4. papunkčiu, jeigu abu vaiko tėvai užsiima darbine veikla skirtingose valstybėse narėse ir vaiko gyvenamoji vieta yra vienoje iš šių valstybių narių, tai pirmenybę mokėti išmokas šeimai turi ta valstybė narė, kurioje gyvena vaikas. Atsižvelgiant į šią nuostatą, Lietuvos Respublika yra nekompetentinga toliau mokėti išmoką vaikui, nes pagal turimą informaciją pareiškėjas vykdo darbinę veiklą ir kartu su sūnumi gyvena Belgijos Karalystėje (2 t., b. l. 94, 95).

Pareiškėjas su Sprendimu nesutinka, prašo jį panaikinti.

Išmokų vaikams įstatymas nustato vienkartinės ir periodines išmokas, užtikrinančias finansinę paramą šeimoms, auginančioms vaikus ar įvaikius, ir vaikams, netekusiems tėvų globos, jų dydžius, asmenų, turinčių teisę gauti išmokas, kategorijas, šių išmokų skyrimo ir mokėjimo sąlygas, tvarką ir finansavimą (1 straipsnio 1 dalis).

Išmokų vaikams įstatymo 1 straipsnio 2 dalis nustato, kad šio įstatymo nuostatos taikomos Lietuvos Respublikoje gyvenantiems asmenims: 1) Lietuvos Respublikos piliečiams; 2) užsieniečiams, turintiems Lietuvos Respublikos ilgalaikio gyventojų leidimą gyventi Europos Sąjungoje; 3) užsieniečiams, paskirtiems vaiko, Lietuvos Respublikos piliečio, globėjais (rūpintojais), ir vaikams užsieniečiams, kuriems globa (rūpyba) nustatyta Lietuvos Respublikoje arba kurių globos (rūpybos) vykdymą perėmė Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija; 4) užsieniečiams, kuriems leidimas laikinai gyventi Lietuvos Respublikoje (toliau – leidimas laikinai gyventi) išduotas kaip ketinantiems dirbti Lietuvos Respublikoje aukštos profesinės kvalifikacijos reikalaujantį darbą; 5) užsieniečiams, kuriems išduotas leidimas laikinai gyventi ir leista dirbti Lietuvos Respublikoje ir kurie dirba Lietuvos Respublikoje arba dirbo ne trumpesni kaip 6 mėnesių laikotarpį ir yra įsiregistravę Užimtumo tarnyboje prie Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos ir darbo ministerijos kaip bedarbiai, išskyrus užsieniečius, kuriems leista atvykti studijuoti; 6) asmenims, kuriems, vadovaujantis Europos Sąjungos socialinės apsaugos sistemų koordinavimo reglamentais, turi būti taikomas šis įstatymas; 7) Europos Sąjungos valstybės narės ar Europos ekonominei erdvei priklausančios Europos laisvosios prekybos asociacijos valstybės narės piliečiams ir jų šeimos nariams, kuriems išduoti dokumentai, patvirtinantys teisę gyventi Lietuvos Respublikoje, ir kurie ne mažiau kaip 3 mėnesius gyvena Lietuvos Respublikoje. Europos Sąjungos valstybės narės ar Europos ekonominei erdvei priklausančios Europos laisvosios prekybos asociacijos valstybės narės piliečiams darbuotojams (taip pat savarankiškai dirbantiems asmenims) ir jų šeimos nariams reikalavimas ne mažiau kaip 3 mėnesius gyventi Lietuvos Respublikoje netaikomas; 8) užsieniečiams, kuriems leidimas laikinai gyventi išduotas kaip perkeltiems įmonės viduje ne trumpesniame kaip 9 mėnesių laikotarpiui; 9) užsieniečiams, kuriems suteiktas prieglobstis Lietuvos Respublikoje; 10) Australijos, Japonijos, Jungtinės Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystės (toliau – Jungtinė Karalystė), Jungtinių Amerikos Valstijų, Kanados, Naujosios Zelandijos, Pietų Korėjos piliečiams ir jų šeimos nariams, kuriems išduoti leidimai laikinai gyventi Lietuvos Respublikoje ir kurie ne mažiau kaip 3 mėnesius gyvena Lietuvos Respublikoje. Šių valstybių piliečiams darbuotojams (taip pat savarankiškai dirbantiems asmenims) ir jų šeimos nariams reikalavimas ne mažiau kaip 3 mėnesius gyventi Lietuvos Respublikoje netaikomas. Šio įstatymo 1 straipsnio 3 dalyje nurodyta, kad šio straipsnio 2 dalyje nustatytas reikalavimas gyventi Lietuvos Respublikoje netaikomas vaikams (asmenims), skiriant šio įstatymo 6 straipsnyje ir 11 straipsnio 2 dalyje nustatytas išmokas jų mokymosi užsienio valstybių mokymo įstaigose laikotarpiu.

Nurodyto įstatymo 6 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad kiekvienam vaikui nuo gimimo dienos iki 18 metų arba iki nepilnametis vaikas pripažįstamas emancipuotu ar sudaro santuoką ir emancipuotam ar susituokusiam nepilnamečiam vaikui arba vyresniam kaip 18 metų asmeniui, jeigu jie mokosi pagal bendrojo ugdymo programą (įskaitant asmenis, kurių mokymą pagal bendrojo ugdymo programą ir pagal bendrojo ugdymo programą kartu su profesinio mokymo programa vykdo profesinio mokymo teikėjai, iki šie asmenys baigs bendrojo ugdymo programą, taip pat akademinį atostogų, profesinio mokymo teikėjų suteiktų dėl ligos, nėštumo ar vaiko priežiūros, laikotarpį), bet ne ilgiau, iki jiems sukaks 23 metai, skiriama ir mokama 1,75 bazinės socialinės išmokos dydžio išmoka per mėnesį. Išmokų vaikams įstatymo 6 straipsnio 3 dalyje numatyta, kad išmoka vaikui, kai vaikas auginamas ir (ar) globojamas šeimoje, skiriama, jeigu nors vienas iš vaiko tėvų (įtėvių) ar globėjas (rūpintojas) ir vaikas (asmuo) atitinka šio įstatymo 1 straipsnio 2 dalies 1, 2, 7, 9 ar 10 punkto nuostatas arba jeigu nors vienas iš vaiko tėvų (įtėvių) ar globėjas (rūpintojas) atitinka šio įstatymo 1 straipsnio 2 dalies 4, 5

ar 8 punkto nuostatas, o vaikui (asmeniui) yra išduoti dokumentai, patvirtinantys teisę gyventi Lietuvos Respublikoje, arba jeigu šio įstatymo 1 straipsnio 2 dalies 6 punkto nuostatą atitinka nors vienas iš vaiko tėvų (įtėvių) ar globėjas (rūpintojas) ir vaikas (asmuo) gyvena Europos Sąjungos valstybėje narėje ar Europos ekonominės erdvės valstybėje, ar Šveicarijos Konfederacijoje, ar Jungtinėje Karalystėje. Kai vaikui globa (rūpyba) nustatyta šeimoje ar vaikų globos institucijoje ar kai vaiko globėjo (rūpintojo) teisės ir pareigos įgyvendina globos centras, išmoka vaikui skiriama, jeigu vaikas atitinka šio įstatymo 1 straipsnio 2 dalies 1, 2, 7, 9 ar 10 punkto nuostatas. Ši išmoka mokama vienam iš vaiką auginančių tėvų (ar turimam vieninteliam iš tėvų) (įtėvių), bendrai gyvenančių asmenų, globėjui (rūpintojui), emancipuotam ar susituokusiam nepilnamečiam vaikui, vaikui nuo 14 iki 18 metų, turinčiam tėvų ar rūpintojų sutikimą, ar pilnamečiam asmeniui, kuriam ši išmoka paskirta. Nurodyto straipsnio 4 dalyje nustatyta, kad, jeigu vaikas (asmuo) mokosi užsienio valstybės mokymo įstaigoje pagal mokymo programas, atitinkančias šio straipsnio 1 dalyje nustatytas mokymo programas, išmoka vaikui skiriama, jeigu nors vienas iš vaiko (asmens) tėvų (įtėvių) (ar turimas vienintelis iš tėvų (įtėvių) ar globėjas (rūpintojas) ir vaikas (asmuo) atitinka šio įstatymo 1 straipsnio 2 dalies 1, 2, 7, 9 ar 10 punkto nuostatas, o kitas iš vaiko (asmens) tėvų (įtėvių) ar globėjas (rūpintojas) gyvena Lietuvos Respublikoje, arba jeigu nors vienas iš vaiko (asmens) tėvų (įtėvių) (ar turimas vienintelis iš tėvų (įtėvių) ar globėjas (rūpintojas) atitinka šio įstatymo 1 straipsnio 2 dalies 4, 5 ar 8 punkto nuostatas ir vaikui (asmeniui) yra išduoti dokumentai, patvirtinantys teisę gyventi Lietuvos Respublikoje, o kitas iš vaiko (asmens) tėvų (įtėvių) ar globėjas (rūpintojas) gyvena Lietuvos Respublikoje. Jeigu vaikas (asmuo) mokosi valstybėje, kurioje jam taikomos Lietuvos Respublikos tarptautinių sutarčių ar Europos Sąjungos socialinės apsaugos sistemų koordinavimo reglamentų nuostatos, išmoka vaikui skiriama ir mokama pagal Lietuvos Respublikos tarptautinių sutarčių ar Europos Sąjungos socialinės apsaugos sistemų koordinavimo reglamentų nuostatas dėl išmokų šeimai mokėjimo. Savivaldybių administracijos užsienio valstybės mokymo įstaigų mokymo programų atitiktį šio straipsnio 1 dalyje nurodytoms mokymo programoms nustato Vyriausybės tvirtinamuose Išmokų vaikams skyrimo ir mokėjimo nuostatuose nustatyta tvarka.

Išmokų vaikams įstatymo 15 straipsnio 1 dalies 1 punkte nustatyta, kad išmokas, išskyrus globos (rūpybos) išmoką ir globos (rūpybos) išmokos tikslinį priedą, skiria ir moka savivaldybės, kurios teritorijoje asmuo, turintis teisę gauti šio įstatymo nustatytas išmokas, Lietuvos Respublikos gyvenamosios vietos deklaravimo įstatymo nustatyta tvarka deklaruoja gyvenamąją vietą arba yra įtrauktas į gyvenamosios vietos nedeklaravusių asmenų apskaitą, administracija. Asmeniui, nedeklaravusiam gyvenamosios vietos ir neįtrauktam į gyvenamosios vietos nedeklaravusių asmenų apskaitą, išmokas, išskyrus globos (rūpybos) išmoką ir globos (rūpybos) išmokos tikslinį priedą, skiria ir moka savivaldybės, kurios teritorijoje šis asmuo faktiškai gyvena, administracija, juridiniam asmeniui – savivaldybės, kurios teritorijoje įregistruota juridinio asmens buveinė, administracija.

Pagal Išmokų vaikams įstatymo 24 straipsnio 1 punktą, savivaldybių administracijos turi teisę apklausti asmenis, kurie kreipiasi dėl išmokų ir (ar) kurie jas gauna, tikrinti jų pateiktus dokumentus ir reikalauti papildomos informacijos, įrodančios teisę gauti išmokas.

Nuostatai nustato kreipimosi dėl Lietuvos Respublikos išmokų vaikams įstatyme nustatytų išmokų (toliau – išmokos), jų skyrimo ir mokėjimo tvarką, dokumentus, būtinus išmokoms gauti, užsienio valstybės mokymo įstaigų mokymo programų atitikties Išmokų vaikams įstatymo 6 straipsnyje nurodytoms programoms nustatymo tvarką, faktinės gyvenamosios vietos nustatymo tvarką, bendrai gyvenančių asmenų arba globėjo ir su juo bendrai gyvenančių asmenų duomenų apie gautas pajamas patikrinimo ir informavimo apie sprendimą nutraukti išmokų mokėjimą tvarką (1 punktas). Pagal Nuostatų 4 punktą, išmokas skiria ir moka savivaldybės administracija, vadovaudamasi Išmokų vaikams įstatymu, šiais Nuostatais ir socialinės apsaugos ir darbo ministro nustatyta tvarka, jeigu Europos Sąjungos reglamentai, tarptautinės sutartys nenumato kitų išmokų skyrimo sąlygų. Nuostatų 9 punkte numatyta, kad dėl išmokų skyrimo gali kreiptis vienas iš vaiką auginančių tėvų (įtėvių), bendrai gyvenančių asmenų, globėjas (rūpintojas), buvęs vaiko globėjas (rūpintojas), asmuo, vaiko laikinosios priežiūros pas fizinius asmenis ar laikino apgyvendinimo pas fizinius asmenis metu laikinai prižiūrintis vaiką, pats pilnametis asmuo, turintis teisę gauti išmoką, arba visiškai veiksniu (emancipuotu) pripažintas ar susituokęs nepilnametis vaikas, turintis teisę gauti

išmoką, vaikas nuo 14 iki 18 metų, turintis tėvų ar rūpintojų sutikimą kreiptis dėl jam priklausančios išmokos vaikui skyrimo, pats nepilnametis vaikas, turintis teisę gauti išmoką už savo vaiką ar vienkartinę išmoką nėščiai moteriai, arba šių asmenų įgalioti asmenys, taip pat neveiksnių šioje srityje asmenų globėjai. Savivaldybės administracija gautą prašymą ir prie jo pridėtus reikiamus dokumentus tą pačią dieną registruoja ir išduoda (arba išsiunčia) pranešimą apie prašymo ir dokumentų gavimą, nurodydama jų registravimo datą. Elektroninių ryšių priemonėmis gautas prašymas registruojamas ir tvarkomas Lietuvos vyriausiojo archyvaro nustatyta tvarka (Nuostatų 20 punktas). Išmokos skiriamos savivaldybės administracijos direktoriaus arba jo įgalioto asmens sprendimu (Nuostatų 21 punktas). Nuostatų 27.1 papunktyje numatyta, kad savivaldybės administracija, priėmusi sprendimą skirti išmokas jas moka, iki atsiranda aplinkybių, turinčių įtakos išmokos dydžio pasikeitimui, išmokos mokėjimo sustabdymui ar nutraukimui. Savivaldybės administracija nutraukia išmokų mokėjimą, jeigu atsiranda nors viena iš aplinkybių, nurodytų Išmokų vaikams įstatymo 21 straipsnio 1 dalyje, viena iš jų – išmokos gavėjui persikėlus nuolat gyventi į kitą valstybę, – nuo kito mėnesio po to, kai asmuo persikėlė nuolat gyventi į kitą valstybę, pirmos dienos, jeigu Lietuvos Respublikos tarptautinėse sutartyse ar Europos Sąjungos teisės aktuose nenustatyta kitaip (18 punktas); vaikui (asmeniui), kuriam išmoka paskirta, pakeitus gyvenamąją vietą ir persikėlus gyventi pas kitą iš tėvų (įtėvių) ar globėją (rūpintoją), – nuo kito mėnesio po to, kai vaikas (asmuo) persikėlė nuolat gyventi pas kitą iš tėvų (įtėvių) ar globėją (rūpintoją), pirmos dienos (19 punktas).

Aprašas priimtas, įgyvendinant 2004 m. liepos 13 d. Lietuvos Respublikos konstitucinio akto „Dėl Lietuvos Respublikos narystės Europos Sąjungoje“ (Žin., 2004, Nr. 111-4123) 2 dalimi ir siekdamas užtikrinti 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 883/2004 dėl socialinės apsaugos sistemų koordinavimo (OL 2004 m. specialusis leidimas, 5 skyrius, 5 tomas, p. 72) ir 2009 m. rugsėjo 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 987/2009, nustatančio Reglamento (EB) Nr. 883/2004 dėl socialinės apsaugos sistemų koordinavimo įgyvendinimo tvarką (OL 2009 L 284, p. 1). Aprašo 7 punkte nustatytos taisyklės, kuriomis turi būti vadovaujama, kai tuo pačiu laikotarpiu už tą patį šeimos narį įgyjama teisė į išmokas šeimai skirtingose valstybėse narėse, pirmenybė mokėti išmoką šeimai (ginčui aktualus), 7.6 papunktis, kuriame nustatyta, kad jei abu vaiko tėvai gyvena skirtingose valstybėse narėse, neužsiima darbine veikla ir negauna valstybinio socialinio draudimo pensijų, tai pirmenybę mokėti išmokas šeimai turi ta valstybė narė, kurioje gyvena vaikas. Jei kitoje valstybėje išmoka šeimai skiriama tik gyvenamosios vietos pagrindu, ji diferencinio priedo nemoka (2 priedo 6 pavyzdys), t. y. jei vaiko motina gyvena Suomijoje, o vaiko tėvas – Lietuvoje ir abu neužsiima darbine veikla bei negauna valstybinio socialinio draudimo pensijų, o vaikas gyvena su motina, tai pirmenybę mokėti išmoką šeimai įgyja ta valstybė, kurioje gyvena vaikas, t. y. Suomija. Lietuvos Respublikos kompetentinga įstaiga diferencinio priedo nemoka.

Kaip matyti iš anksčiau nurodyto reglamentavimo, Administracija turi diskrecijos teisę spręsti tiek dėl išmokos vaikui skyrimo, tiek ir dėl mokėjimo nutraukimo. Pagal Byloje pateiktą Administracijos Socialinių išmokų skyriaus nuostatų 8 punktas nustato, kad skyrius organizuoja nustatytų pašalpų, išmokų ir kompensacijų teikimą Vilniaus miesto gyventojams. Nuostatų 9.2 papunktyje nustatyta, kad skyrius, be kita ko, priima ir nagrinėja asmenų prašymus dėl išmokų vaikams gavimo, pagal šių nuostatų 9.6 papunktį priima sprendimus dėl išmokos skyrimo, neskyrimo, sustabdymo, nutraukimo. Skyrius teisės aktų nustatytais terminais informuoja asmenis raštu dėl, be kita ko, ir išmokų skyrimo, neskyrimo, mokėjimo nutraukimo (Nuostatų 9.7 papunktis) (2 t., b. l. 85–89). Taigi, Socialinių išmokų skyrius turi suteiktą diskrecijos teisę priimti sprendimus dėl išmokos mokėjimo nutraukimo. Tokiu atveju atsakovė, įgyvendindama jai suteiktus įgalinimus, veikia viešojo administravimo srityje ir jos priimamiems sprendimams taikomi VAĮ 10 straipsnio 5 dalies 5–6 punkto reikalavimai, įskaitant ir reikalavimą motyvuoti sprendimus.

Dėl reikalavimo viešojo administravimo subjektui motyvuoti sprendimą suformuota nuosekli Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo praktika (toliau – LVAT), kurioje LVAT yra pažymėjęs, jog administracinio sprendimo priėmimo faktinis pagrindas ir individuali argumentacija turi būti žinomi ne tik viešojo administravimo subjektui, priimančiam sprendimą, bet ir asmeniui, kurio atžvilgiu jis priimamas. Individualus administracinis aktas paprastai turi būti toks, kad iš jo būtų

galima suprasti visuomeninių santykių esmę, subjektus, dalyvaujančius šiuose santykiuose, kad būtų aiškus tų visuomeninių santykių teisinis kvalifikavimas. Visiškai nesilaikant minėtų nuostatų ar tai darant tik iš dalies, paprastai kyla pagrįsta abejonė dėl tokio administracinio akto teisėtumo bei pagrįstumo (žr. pvz. LVAT 2016 m. rugpjūčio 2 d. nutartį administracinėje byloje Nr. A-2617-575/2016; 2014 m. gruodžio 18 d. sprendimą Nr. A-882-1440/2014 ir kt.). Viešojo administravimo subjektas, priėmęs negatyvias pasekmes sukelti sprendimą, turi pareigą jį pagrįsti tiek teisiniais, tiek faktiniais argumentais t. y. nurodyti priežastis, lėmusias neigiamo sprendimo priėmimą (žr. pvz. LVAT 2016 m. rugpjūčio 2 d. nutartį administracinėje byloje Nr. A-2617-575/2016; 2013 m. balandžio 22 d. nutartį administracinėje byloje Nr. A-602-658/2013).

Taigi, įvertinus minėtą teisinį reguliavimą bei teisminę praktiką konstatuotina, kad atsakovė turėjo imperatyvią pareigą sprendimą nutraukti vaikui išmokos mokėjimą pagrįsti nustatytais faktiniais aplinkybėmis bei teisiniais argumentais.

Atkreiptinas dėmesys, jog LVAT praktikoje laikomasi pozicijos, kad administracinis teismas, sprenddamas visuomeninius konfliktus, neturi pareigos už viešojo administravimo sistemos subjektą parinkti teisinį kvalifikavimą, ir po to pats tą teisinį kvalifikavimą vertinti (žr. pvz. LVAT administracinio 2016 m. rugpjūčio 2 d. nutartį administracinėje byloje Nr. A-2617-575/2016; 2014 m. kovo 25 d. sprendimą Nr. A-556-34/2014 ir kt.). Taigi, ir Komisija tokios kompetencijos neturi.

Įvertinus teisminę jurisprudenciją su nustatytais faktiniais aplinkybėmis šioje byloje, darytina išvada, kad skundžiamas sprendimas neatitinka individualiam administraciniam aktui keliamų reikalavimų, nes jame nėra nustatytos individualios faktinės aplinkybės, kuriomis remiantis buvo priimtas neigiamas pasekmes sukeltantis sprendimas, bei nenurodytas konkretus jo teisinis pagrindas. Būtent faktinės aplinkybės turėjo būti susietos su teisiniu jo pagrindimu. Tai pagrindžia žemiau nurodomi argumentai.

Visų pirma, skundžiamame Komisijai sprendime nebuvo nurodyta, kad apskritai yra priimtas 2022 m. gruodžio 30 d. sprendimas, kuriuo ir buvo nutrauktas išmokos mokėjimas vaikui. Apie tokio sprendimo priėmimo faktą pareiškėjas nebuvo informuotas. Tad, akivaizdu, kad jis ir negalėjo kreiptis dėl tokio sprendimo gavimo. Būtent 2022 m. gruodžio 30 d. sprendimas yra esmines materialines teises pasekmes sukeltantis pareiškėjo sūnui. Komisijos vertinimu, atsakovės skundžiamame sprendime pateikta argumentacija negali būti vertinama kaip 2022 m. gruodžio 30 d. sprendimo teisinis ir faktinis pagrindas. Pareiškėjui Komisijos posėdyje patikslinus reikalavimą ir prašant panaikinti 2022 m. gruodžio 30 d. sprendimą, vertina byloje visuma atsakovės veiksmų dėl pareiškėjo sūnui nutrauktos išmokos mokėjimo.

Atsakovės 2022 m. gruodžio 30 d. sprendime nurodytas teisinis pagrindas Išmokų vaikams įstatymas bei Nuostatai. Konkreti teisės norma nėra pritaikyta. Tai esminis trūkumas dėl teisinio vertinimo. Ta aplinkybė, kad atsiliepime į skundą pateikiami papildomi argumentai dėl sprendimo pagrindimo, negali būti laikomi skundžiamo sprendimo sudedamąja dalimi. Atsakovės 2022 m. gruodžio 30 d. sprendime nurodyta išmokos mokėjimo nutraukimo priežastis – gauna išmokas kitose valstybėse. Tokia išvada turėjo būti pagrįsta atsakovės pateiktais duomenimis.

Pareiškėjo su skundu pateiktame Sprendime buvo nurodyta, kad jis informuojamas, jog Administracija gavo iš Belgijos Karalystės SED F026, kuriuo Administracija informuojama, kad yra paskirta ir mokama minėtoje šalyje nuo 2022 m. spalio 1 d. išmoka vaikui, dėl to išmokos mokėjimas vaikui nutrauktas nuo 2022 m. gruodžio 1 d.

Pareiškėjas tiek skunde Komisijai, tiek ir posėdyje tvirtino, kad jokia išmoka šiuo metu jo sūnui nėra mokama, jis negauna išmokos iš Belgijos Karalystės, savo ir vaiko nuolatinę gyvenamąją vietą laiko Lietuva, šiuos argumentus grindžia socialiniais, ekonominiais ryšiais. Pateikė duomenis dėl darbinės veiklos Lietuvoje (2 t., b. l. 100, 101–102). Taip pat nurodė, kad sūnus mokosi nuotoliniu būdu Belgijos Karalystės mokymosi įstaigoje. Vertina, kad, net jei ir mokytųsi vaikas kitoje šalyje stacionariai, savaime vaiko gyvenamosios vietos faktas negalėtų pasikeisti. Vaiko gyvenamoji vieta teismo sprendimu nustatyta su tėvu Lietuvoje, kur ir deklaruota gyvenamoji vieta.

Atkreiptinas dėmesys, kad Vaikų išlaikymo įstatymo 21 straipsnio 1 dalyje nustatyta, jog administracija nutraukia išmokų mokėjimą, ir tuo atveju, jei išmokos gavėjui persikėlus nuolat gyventi į kitą valstybę (18 punktas).

Vaikų išlaikymo įstatymas neapibrėžia, kas yra laikoma nuolatine gyvenamąja vieta. Aprašo 3 punkte nustatyta, kad gyvenamoji vieta – asmens nuolatinė gyvenamoji vieta, kaip apibrėžta Lietuvos Respublikos civiliniame kodekse. Remiantis Lietuvos Respublikos civilinio kodekso 2.12 straipsnio 1 dalimi, 2.16 straipsniu, fizinio asmens nuolatine gyvenamąja vieta pripažįstama ta vieta, kurioje jis nuolat ar daugiausia gyvena. Gyvenamosios vietos deklaravimo įstatymo 3 straipsnio 2 dalyje nurodyta, kad gyvenamąja vieta laikytina vieta, kur asmuo nuolat ar daugiausia gyvena. Ta aplinkybė, jog asmuo deklaravo vieną gyvenamąją vietą, nebūtinai reiškia, kad jis ten gyvena, nes sprendžiant gyvenamosios vietos klausimą svarbu nustatyti asmens ryšį su gyvenamąja vieta, o ne formalų jos deklaravimą. Gyvenamosios vietos deklaravimas viešajame registre yra tik vienas iš fizinio asmens gyvenamąją vietą apibūdinančių kriterijų (Lietuvos Respublikos civilinio kodekso 2.17 straipsnio 1 dalis), tačiau nustatant asmens gyvenamąją vietą, be gyvenamosios vietos deklaravimo, svarbūs ir kiti kriterijai: faktinio gyvenimo toje vietoje trukmė bei tęstinumas, paties asmens vieši pareiškimai apie savo gyvenamąją vietą, socialinių, ekonominių ryšių vieta ir kitos reikšmingos aplinkybės. Be to, Lietuvos Respublikos civilinio kodekso 2.14 straipsnis reglamentuoja nepilnamečių fizinių asmenų nuolatinės gyvenamoji vietos kriterijus, t. y. nepilnamečių fizinių asmenų nuolatine gyvenamąja vieta laikoma jų tėvų ar globėjų (rūpintojų) nuolatinė gyvenamoji vieta (1 dalis); jeigu nepilnamečio fizinio asmens tėvai neturi bendros nuolatinės gyvenamosios vietos, tai nepilnamečio nuolatine gyvenamąja vieta laikoma to iš tėvų, su kuriuo nepilnametis daugiausia gyvena, nuolatinė gyvenamoji vieta, jeigu teismas nėra nustatęs nepilnamečio gyvenamosios vietos su vienu iš tėvų (2 dalis).

Ginčo dėl tos aplinkybės, kad pareiškėjo sūnaus gyvenamoji vieta yra nustatyta su pareiškėju Lietuvoje, nėra. Pats pareiškėjas tvirtina, kad jo gyvenamoji vieta yra Lietuvoje, o taip pat šioms aplinkybėms pagrįsti jis pateikė ir papildomus duomenis, kurie ir atsakovei buvo žinomi, dėl darbinės veiklos. Taigi, byloje jokių duomenų, kad pareiškėjo ar jo sūnaus nuolatinė gyvenamoji vieta yra ne Lietuvoje, nėra pateikta. Tokias aplinkybes įrodyti bei pagrįsti kilo pareiga atsakovei. Ta aplinkybė, kad pareiškėjo sūnus mokosi Belgijos mokymosi įstaigoje, savaime negali paneigti objektyvių duomenų dėl gyvenamosios vietos fakto bei oficialių gyvenamosios vietos deklaravimo duomenų. Šiuo aspektu Komisija pritaria pareiškėjo pozicijai ir iš pateiktos bylos medžiagos negali vertinti priešingai.

Pažymėtina, kad atsakovė Komisijai pateikė papildomus duomenis, kurie byloje buvo renkami tikslu įsitikinti, ar pareiškėjo sūnui teisėtai ir pagrįstai buvo nutrauktas išmokos mokėjimas. Iki Komisijos posėdžio nebuvo pateikti jokie atsakovės duomenys, kurie pagrįstų jos nurodytas išvadas Sprendime, t. y. kad pareiškėjo sūnui yra paskirta ir mokama išmoka Belgijos Karalystėje. Tokių duomenų nebuvo pateikta ir Komisijos posėdyje.

Socialinės paramos šeimai informacinės sistemos nuostatų, patvirtintų socialinės apsaugos ir darbo ministro 2008 m. gegužės 29 d. įsakymu Nr. A1-172, reglamentuojančių Socialinės paramos šeimai informacinės sistemos (toliau – SPIS) steigimo teisinį pagrindą, tikslą, uždavinius, funkcijas, organizacinę struktūrą, informacinę struktūrą, funkcinę struktūrą, SPIS duomenų tvarkymo, teikimo ir naudojimo tvarką, SPIS saugomų asmens duomenų tvarkymo tikslus, SPIS duomenų saugos reikalavimus, SPIS finansavimą, modernizavimą ir likvidavimą (1 punktas), 6.2 papunktyje nustatyta, kad vienas iš SPIS uždavinių, sudaryti sąlygas keistis informacija (įskaitant asmens duomenis), reikalinga socialinės paramos išmokoms skirti ir mokėti pagal Nuostatų 2.14 ir 2.15 papunkčiuose nurodytus teisės aktus, su Europos Sąjungos valstybių narių kompetentingomis įstaigomis per Elektroninių socialinės apsaugos informacijos mainų (angl. *Electronic Exchange of Social Security Information*) sistemą (toliau – EESSI sistema); pagal šių nuostatų 2.14, 2.15 papunkčiuose nurodytus teisės aktus, t. y. 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 883/2004 dėl socialinės apsaugos sistemų koordinavimo ir 2009 m. rugšėjo 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 987/2009, nustatantis Reglamentas (EB) Nr. 883/2004 dėl socialinės apsaugos sistemų koordinavimo įgyvendinimo tvarką, per EESSI sistemą, o nurodytų nuostatų 18.19 papunktyje apibrėžta, kas yra EESSI sistemos duomenys. Komisijos vertinimu, atsakovės pateikti duomenys per EESSI sistemą yra gauti teisėtu pagrindu pagal atsakovei suteiktą kompetenciją ir jie laikytini įrodymais. Šiuo aspektu atsakovės veiksmai yra teisėti.

Kaip matyti, SED F026 „Prašymas pateikti daugiau informacijos“ formoje yra nurodyta, kad Belgijos Karalystė turi prioritetinę jurisdikciją, nes T. M. gyvena ir dirba Belgijoje, Belgijos išmoka mokės nuo 2022 m. spalio 1 d. Taigi, šiame pranešime duomenų, kad pareiškėjo sūnui yra paskirta ir mokama išmoka jo sūnui nėra nurodyta. SED F026 pranešimo tekste nurodyta buvo, kad mokės išmoka. Tačiau, kaip matyti iš bylos medžiagos, kad ir Komisijos posėdžio dieną išmoka nėra mokama pareiškėjo sūnui. Tai akivaizdžiai pagrindžia SED F027 „Atsakymas į prašymą pateikti daugiau informacijos“, kuriame nurodyta, jog pareiškėjas kreipėsi dėl išmokos vaikui Belgijoje ir turi teisę į šią išmoka gyvenimo ir darbinės veiklos pagrindais. Taip pat nurodyta, kad išmokos už laikotarpį nuo 2022 m. rugsėjo 1 d. iki 2023 m. kovo 6 d. negali būti išmokėtos, kadangi tėvo ir vaiko gyvenamosios vietos pažymos nėra sutvarkytos (1 klausimas); Pašalpa vaikui bus mokama už laikotarpį nuo 2022 m. rugsėjo 1 d. iki 2023 m. kovo 6 d. kai tik tėvo ir vaiko gyvenamosios vietos pažymos apie gyvenamąją vietą bus sutvarkytos (2 t., b. l. 75–81). Taigi, byloje pateikta informacija patvirtina ir ginčo dėl tos aplinkybės nėra, kad pareiškėjo sūnus Belgijos Karalystėje negauna išmokos vaikui ir tokio sprendimo skirti minėtą išmoka taip pat nėra priimta.

Pagal Aprašo 30 punktą, kilus ginčui tarp valstybių narių kompetentingų įstaigų dėl asmens gyvenamosios vietos nustatymo, šios įstaigos nustato gyvenamąją vietą, atsižvelgdamos į asmens interesų buvimo vietą remiantis Reglamento (EB) Nr. 987/2009 11 straipsnyje nurodytais kriterijais.

Pareiškėjas savo argumentams pagrįsti pateikė duomenis, kurie pagrindžia jo gyvenamąją vietą Lietuvoje. Kaip atsakovė šiuo aspektu atliko vertinimą byloje lieka neaišku.

Be to, Nuostatų 10 punkte nustatyta, kad Lietuvos Respublikoje savarankiškai dirbantis asmuo, kuris laikinai vykdo savarankišką veiklą kitoje valstybėje narėje ir kuriam vadovaujantis reglamentais taikomi Lietuvos Respublikos teisės aktai, nustatant, kuri valstybė narė turi pirmenybę mokėti išmoka šeimai, traktuojamas kaip Lietuvos Respublikoje savarankiškai dirbantis asmuo. Pareiškėjas pažymėjo, kad jis išvyksta į Belgiją dirbti pagal projektinio darbo sutartį apibrėžtiems laikotarpiams, tačiau jis tvirtina, kad Lietuva yra nuolatinė gyvenamoji vieta, kur yra jo socialiniai, ekonominiai bei kiti ryšiai.

Pareiškėjas turi pareigą teikti teisingą informaciją, todėl Komisija neturi teisinio pagrindo abejoti pareiškėjo pateiktais duomenimis ar jo nurodytais argumentais. Komisijos vertinimu, savaime ta aplinkybė, kad pareiškėjas kreipėsi Belgijoje dėl išmokos sūnui, kaip jis nurodo tikslu pasiteirauti, negali būti vertinama, kad kitoje šalyje jau išnagrinėtas prašymas iš esmės ir yra priimtas sprendimas ar mokama išmoka pareiškėjo sūnui. Atsakovės 2022 m. gruodžio 30 d. sprendime nurodyta, kad pareiškėjo sūnus gauna išmokas kitose valstybėse, prieštarauja bylos medžiagai ir tai patvirtina vieną iš esminių aplinkybių, kad atsakovė netinkamai įvertino faktines aplinkybes, bei padarė neteisingas išvadas. Komisija pastebi, kad atsakovė turi tiksliai ir aiškiai būtent sprendime nustatyti faktinių aplinkybių visetą, jas individualizuodama konkrečiu atveju, kurios turi atitikti surinktos medžiagos turinį. Joks faktų interpretavimas negalimas.

Skundžiamame sprendime atsakovė remiasi Nuostatų 7.4 papunkčiu ir vertina, kad Lietuvos Respublika yra nekompetentinga toliau mokėti išmoka vaikui, nes pagal turimą informaciją vaiko tėvas vykdo darbinę veiklą ir vaikas gyvena Belgijoje. Šis atsakovės vertinimas taip pat yra nepagrįstas bylos medžiaga, t. y. atsakovė nepateikė duomenų, kad būtų rinkusi informaciją iš pareiškėjo apie jo vykdomą veiklą Belgijoje, kad būtų siekusi šias aplinkybes išsiaiškinti, kaip ir dėl pareiškėjo sūnaus gyvenamosios vietos. Pareiškėjo pateikti duomenys paneigia atsakovės vertinimą ir Komisija šių atsakovės išvadų taip pat negali laikyti pagrįstomis. Šiuo atveju atsakovei kilo pareiga pagrįsti Sprendime padarytas išvadas dėl vaiko gyvenamosios vietos, tačiau jų nepagrindė. Kaip minėta, ta aplinkybė, kad pareiškėjas išvykdavo dirbti į kitas valstybes, savaime nėra faktas dėl gyvenamosios vietos pakeitimo.

Pažymėtina, kad Vaikų išlaikymo įstatymo 21 straipsnio 18 punktą nustato vieną iš atvejų, kai išmokos mokėjimas nutraukiamas, t. y. išmokos gavėjui persikėlus nuolat gyventi į kitą valstybę, – nuo kito mėnesio po to, kai asmuo persikėlė nuolat gyventi į kitą valstybę, pirmos dienos, jeigu Lietuvos Respublikos tarptautinėse sutartyse ar Europos Sąjungos teisės aktuose nenustatyta kitaip. Taigi, šiuo aspektu dėl nuolatinės vaiko gyvenamosios vietos vertinimo atsakovė nepateikė. Ginčo atveju vien tik ta aplinkybė, kad buvo gauta pažyma dėl pareiškėjo sūnaus mokymosi Belgijoje (šių

aplinkybių išsamiau nesiaiškinant) bei tai, kad pareiškėjas kreipėsi dėl išmokos sūnui Belgijos Karalystėje, negali pagrįsti atsakovės priimto sprendimo. Visi byloje esantys neaiškumai vertintini pareiškėjo naudai.

Aprašo 3 priede nustatytas E formos pažymų ir struktūrizuotų elektroninių dokumentų naudojimas taikant Reglamentus (EB) Nr. 883/2004 ir Nr. 987/2009. Prie tokių formų yra ir atsakovės byloje pateiktos, t. y. F026, F027. Komisija nekvestionuoja atsakovės vykdomų veiksmų įgyvendinimo ir pateiktų SED turinio tokiu būdu, kaip jie yra pateikti, tačiau savaime pateikti SED panešimai negali būti laikomi atitinkamais Belgijos sprendimais ar išmokos mokėjimą patvirtinančiais duomenimis. Aprašo 3 priede yra įtvirtinti konkretūs SED, kurie yra sprendimai, tokių byloje nebuvo pateikta. Kadangi SED yra gauti Administracijai vykdant priskirtas funkcijas, tai pastarųjų turinys Komisijai nekelia abejonių nei dėl jų turinio, nei dėl formos, Tačiau, kaip minėta, pateikti SED savo turiniu yra prašymas, atsakymas, pasiūlymas, tačiau ne sprendimas pareiškėjo sūnaus atžvilgiu. Pabrėžtina ir tai, kad nors atsakovė teigė, kad pirmenybės teisė mokėti išmoką yra nustatyta sprendimu, tačiau byloje nėra pateikto SED F003 „Sprendimas dėl įstaigos kompetencijos“.

Pažymėtina, kad pagal Aprašo 51 punktą, Lietuvos Respublikos kompetentinga įstaiga, gavusi pranešimą iš kitos valstybės kompetentingos įstaigos, kad ji įgyja pirmenybę mokėti išmoką šeimai, Lietuvoje paskirtos išmokos mokėjimą sustabdo arba skiria diferencinį priedą, jei išmoka Lietuvoje yra didesnio dydžio nei išmoka, paskirta pirmenybę turinčioje valstybėje narėje. Ginčo atveju atsakovė nutraukė vaikui išmokos mokėjimą, o ne sustabdė, kaip apibrėžta minėtoje Nuostatų normoje, jei, kaip teigia atsakovė kita valstybė įgijo pirmenybės teisę. Taigi, net ir atsakovės pozicija, kad pirmenybės teisę mokėti išmoką įgijo kita valstybė, ir tai yra pagrindas nutraukti išmokos mokėjimą, yra teisiškai nemotyvuota. Be to, byloje duomenų, kad atsirado aplinkybių, turinčių įtakos pareiškėjo paskirtos vaiko išmokos mokėjimui nutraukti, nepateikė.

Pagal Aprašo 29 punktą, kilus ginčui tarp valstybių narių kompetentingų įstaigų dėl laikino sprendimo dėl pirmenybės mokėti išmoką šeimai, vaiko gyvenamosios vietos įstaiga, vadovaudamasi nacionaliniais teisės aktais, laikinai skiria išmoką šeimai tol, kol nebus priimtas galutinis sprendimas dėl pirmenybės mokėti išmoką šeimai. Tokia galimybė, remiantis bylos medžiaga, taip pat nebuvo vertinta.

Dar kartą akcentuotina, kad 2022 m. gruodžio 30 d. sprendime tik bendrai buvo nurodytas Vaikų išmokų mokėjimo įstatymas bei Nuostatai, tačiau konkretus taikytinas straipsnis (punktas) nenurodytas, t. y. teisiškai neindividualizuota, o nustatytos faktinės aplinkybės yra nepagrįstos, prieštaraujančios surinktai bylos medžiagai.

Atsakovės argumentai, kad sprendimo nutraukti išmokos mokėjimą motyvai išdėstomi atskirame rašte ir toks raštas laikomas motyvuojamąja jo dalimi, laikytini teisiškai nepagrįstais. Kokia konkretna norma tokią teisę atsakovei suteikė, atsakovė nepagrindė.

Pagal Vaikų išlaikymo įstatymo 21 straipsnio 4 dalį, gavėjas apie priimtą sprendimą nutraukti išmokų mokėjimą informuojamas Išmokų vaikams skyrimo ir mokėjimo nuostatuose nustatyta tvarka. Pagal Nuostatų 27.10 papunktį, savivaldybės administracija informuoja išmokos gavėją apie priimtą sprendimą nutraukti išmokos mokėjimą asmens prašyme nurodytu informavimo būdu ne vėliau kaip per 3 darbo dienas nuo šio sprendimo priėmimo dienos. Taigi, informavimas apie sprendimą, nepagrindžia atsakovės pozicijos, kad dar kitu procesiniu dokumentu atskirai pateikiamas sprendimo motyvavimas.

LVAT praktikoje yra konstatuota, kad tuo atveju, kai atitinkamas individualus administracinis aktas, kuris asmeniui sukelia teisinės pasekmes, yra priimamas tam tikros anksčiau atliktos procedūros ir jos metu parengto dokumento pagrindu, tokiam individualiame administraciniame akte nėra būtina pakartoti procedūriniam dokumente išdėstytus motyvus, toks dokumentas laikomas individualaus administracinio akto motyvuojamąja dalimi, o teismas, nagrinėdamas ginčą dėl tokio individualaus administracinio akto pagrįstumo ir teisėtumo, turi vertinti ne tik skundžiamą aktą, bet ir jo sudedamosios dalies, turinį (žr., pvz., LVAT 2014 m. spalio 30 d. nutartį administracinėje byloje Nr. A146-1705/2014, 2014 m. vasario 3 d. nutartį administracinėje byloje Nr. A552-260/2014 ir kt.).

Šiuo atveju Komisijai nebuvo pateiktas joks kitas procedūrinis sprendimas, kurio pagrindu priimtas 2022 m. gruodžio 30 d. sprendimas nutraukti išmokos mokėjimą. Minėto sprendimo

preambulėje turėjo būti nurodytas procedūrinis dokumentas, kurio pagrindu galėjo būti priimtas sprendimas, tačiau jokio dokumento nebuvo nurodyta, kaip ir byloje nepateikta. Komisijos vertinimu, informuojant raštu apie sprendimą, jame turėtų būti nurodyta tik tokia informacija, kuri yra sprendime, jokių naujų argumentų (nei teisinių, nei faktinių) neturi būti nurodoma, juo negali būti pildomi (ar nurodomi apskritai) motyvai. Argumentų plėtimas ar naujų nurodymas pranešime apie sprendimą rodo netinkamą viešojo administravimo subjekto priskirtų funkcijų įgyvendinimą bei neatitiktį gerojo administravimo principams. Tuo pačiu tai rodo ir pačios procedūros neaiškumą, keliant abejonių, kokių konkrečiu sprendimu užbaigta procedūra.

Dėl anksčiau šiame sprendime nustatytų aplinkybių, Komisija prieina prie išvados, kad atsakovės sprendimas nutraukti pareiškėjo sūnui išmokos mokėjimą, vertinant kaip visumą atsakovės veiksmus, t. y. Sprendimas ir 2022 m. gruodžio 30 d. sprendimas, naikinamas, kaip neatitinkantis esminių VAĮ 10 straipsnio 5 dalies 5–6 punktų reikalavimų, LVAT jurisprudencijoje pateiktų išaiškinimų, dėl esminių motyvacijos trūkumų, netinkamo faktinių aplinkybių aiškinimo bei teisinio pagrindimo. Įsiteisėjus Komisijos sprendimui, atsakovei kyla pareiga atlikti teisės aktuose nustatytas procedūras, vertinant tiek faktinę situaciją, tiek ir taikant teisinį reglamentavimą, sprendžiant klausimą dėl pareiškėjo sūnui paskirtos išmokos mokėjimo.

Vadovaudamasi Lietuvos Respublikos ikiteisminio administracinių ginčų nagrinėjimo tvarkos įstatymo 20 straipsnio 1 dalies 2 punktu, 22 straipsnio 1 dalimi, Komisija

n u s p r e n d ž i a :

Pareiškėjo T. M. skundą tenkinti.

Panaikinti Vilniaus miesto savivaldybės administracijos Socialinių išmokų skyriaus 2022 m. gruodžio 30 d. sprendimą Nr. 111196 „Dėl išmokos mokėjimo nutraukimo“.

Panaikinti Vilniaus miesto savivaldybės administracijos Socialinių išmokų skyriaus 2023 m. sausio 9 d. sprendimą Nr. A740-92/23(3.3.2.26E-SOI) „Dėl išmokos vaikui mokėjimo nutraukimo“.

Sprendimą per vieną mėnesį nuo sprendimo priėmimo bylos šalys turi teisę apskusti Vilniaus apygardos administraciniam teismui Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatyme nustatyta tvarka.

Komisijos posėdžio pirmininkas

Žydrūnas Plytnikas

Komisijos nariai

Inga Lipnickienė

Mindaugas Siaurys